

LUBOŠ VLACH
& TEREZA SMETANOVÁ
SCHWEINE RÁJ

V Brně 2020

LUBOŠ VLACH
& TEREZA SMETANOVÁ
SCHWEINE RÄJ

SCHWEINE RÁJ

*a já ti říkám... LuLíbáňku...
estli ty se zase nepotkáš
tak se vo to postarám vosobně
i kdybych se měla smazat
love you... my little boy
tvoje...
stě tvoje su*

*su dvanáctistěn
su proti všem
každým jedním su umlčen
zazděn vlastním hlasem
su dření vyjádření*

*co mi to děláš... vždýt se prosmrkám
celým balením kapesníčků...
su chtěna
potěšena
su bledá jak stěna
su němá
su vyděšena
jako ty sám tam uvnitř
su ta tam
jak plamen v průvanu
se mihotám*

*můj mudrci
má píšťalko
můj princí na bílém česneku
prahnu po tvém doteku*

su šepot šepsu
su vkus
su estetika brusky
zkus!
su trus z nebe
když pře/ženu
hrách na stěnu nahodím
hrou na muže a ženu
plus minus
su z tebe vedle
raším
su čich který z bahna vykvétá
su z jinýho světa
su s tebou spojen
tebou opojen
su nadzvuková rychna
su temeno temna
su vemenó jména
su mono třetího ucha
su slepá skvrna
slzného kanálku optiky
su zpozdilá předtucha

su ječné zrna okultismu
su drúzou drzé vůně
která hvězd se dotýká

*su zasněžená a zase něžná
sněžná
dlážděná dráhou dráždivosti
s/vedená
na křižovatce
od/dávám se
vlastní jinovatce
vratce se mi dívá
na opuštěnost místa
skrytého v srdci
za holými alejemi
líto je mi
že strohost jako host
vyjedla nejdřív
blážené hostie*

...

*líto mi je
plnosti pohledu beze slov
i těchto ubohých strof
kroužících kolem horké kaše
když vím že*

*dřív byly vteřiny jenom naše
teď tikají v cizích hodinách
ve dvou různých rodinách
zabydlených jak hřích
áách*

*jak ledová námraza
na kterou dýcháš
až se objeví puklina času
a roztrhne litou plochu
hladiny*

neviny se umí tvářit
živočišně
pářit
do rozdání
zářit
dobrozdání
na lásku

*oddávám se
nesouběžná
běh/na nekonečnou trať
su kondenzace
vracím se opět a zase
su bazální báze
schweine ráj*

*vy/mžíš mne
ale nezmizíš tmě
já ti říkám –
neser mě!*

*přicházíš nevím z kade
z jaký kádě
štěk si?
nejsi žádný mládě
padej!*

*ve všem mnou procházíš
zpíváš
se mnou splýváš
drmolíš komolíš ztváš
jsi naše kormidlo –
jsi tím co mne hlo
jsi výš
jdeš hloubš
sotva na tě sáhnou
do hloubky hned
tě stáhnou*

*su skála samoty bezedné hmoty
která se zvykem nezvyku vydala
su tříšť na niž se proměníš
ještě uvidíš*

co je níž
bez konce
žene mne tvého jasu já sot
su ty já su
su prales pralesů
su elektrická šťáva
su všecek naležato
když vstávám
su od pradávna chvála
su studna bezedná

*nadávám
su na to nadaná
su nadávka
která se za nás vydává
su puzení nevěda kam
su scestovalá zejícím*

su kritický duch pochvaly
valím a co v cestě stojí... svalím
buch...
su poryv
su výbuch
su pluh
su oráč orace
nej/su sráč
uhni mi z cesty

mám tita/nový pěsti
su samá legrace
miluji tě více
než dokáže vyjádřit
jakákoli narace

*su z tebe náká pohádka
liebe dich
lepím se na tě jako klíh
tvoje pipi su
čéče v/lásku... mám otázku
kde se TOHLE ve mně bere?*

su vítr vytržený (z) ženy
su sběh neběžného
su lavina stržená z útesu
su strnutím tr/nové koruny
su runa ruiny

su neviditelná ruka veletrhu
exploze plození
držím hubu
su zřením
su zběh ze zaběhlého pořádku
su invazivní plevel
se zřetěžením neviděným
su vnitřní nepřítel

su pokušitel přísně vědecký
su blbý jak necky
su tím co se nesmí
su odhodlán nechat se láskou ohlodat
su uvolněn znevolňující vůní
su šepot vocad'
zbytek si dosad'
su odsun
su sudet osud
sua sponte
su stulen v koutku tvého oka
su terč T.
su planetová nova
su v rámci
su bez šancí
su fackovací
v separaci asi
či v skartaci simulace
su do počtu
nevím kolikátého
letopočtu su zpátečka...

*su malá pohádka pro velkého chlapečka
kdysi nás lavina deště strhla z útesu
v ten samý čas a na opačných stranách světa
to se ještě neznali
ptačí muž a ptačí žena*

*bezvládně leželi
každý pod svou horou
několik dnů měsíců tisíců let
nevnímali čas
připadali si mrtví
o slunovratu je k sobě vítr svál
po dlouhé době se opět nadechli
pohnuli zobáčky
zamrkali
ráj se jim zdál krásnější než let střemhlav
z blankytu do zeleně
přitom si jenom pohlédli do očí
ptačí žena uzdravila ptačímu muži polámané křídlo
on jí polámanou duši
obloha se rozevřela
ze země je pozvedla volnost*

cože su provedl?
kde vzala se tu nevolnost?
co neřekla???
su to nedořekl
a odsekl... tak nešetrný
odstěhoval se do urny
kolem hlavy trny

su ritus krasopisu
su zde na dohodu

su vyhozen
su skanzen
su vzlyk dobrozvyku
su zřícenina zření
su strží žen stržen

su při přiblížen
su dalek dále
su lék
su terapie SINE
su směšný výměšek žlázy slinné
su dárek
su atrapa
su mapa... která se za cestu vydává

mám styl
su projekce projektil
su stěžněm stíznosti
su cíl který sebou praštil
su prostor který se smrštil
su radost ex post
su tragikomická postava
su blbý jak troky
pra/hnu po lásce
po všechny ty roky

su zbloudilého progressu
zpětná vazba
v císařově novém dresu
svatá prostota stoky
su pata mata
hari hari
valím!
hořím!
su nový půl/over císařovy staré setrvačnosti
vrkám či vrčím
nevím kam tím mířím
a čím su komu
su nenučený výsek svého sklonu
su písek v ložisku ložnice
su nevolán
su štola uprostřed stola
su šnicl z posvátného vola
su s tebou
su doma

*su z tebe červený hadr
sama su si lágr
čtu lógr
věštím
vyhýbám se kleštím
smutku
su zlo dobrého skutku*

*su slovom
interpretací
žaludkem
ve snu se obracím
na levý bok
su subreta
co se kolem tyče potácí
su špatný krok
do neznáma
su si jediná
dobrá známá
z pradávna
su kniha bez pointy
su si slinou
su si grinty
su uhlík v kamnech
nudný výdech nádech
v božích plánech
su osudu hříčkou
su chlapem
dříčkou
s mozoly
přesto furt
su nánou
od Žoly*

su uřvaný nanovlákno
su z řetězu urvaný
vyji jak vyju/kanec na měsíc
jen co vstanu
su vůlí vulkánu
su revizí slepoty
necestou šlápoty
krajinou krajnosti
su loňský sníh
su význam
su hodnota
žádná taková tu není...
su jen prodlení
su petarda retarda
su lost milost
su lidová milice
su jakost JAKO
su jalovost při/rovnání
su vztažná spojka
su slovesná částice
su vosk
su malý dítě
ještě nemám jméno
su mimino
nejmenší z nich
od narození mnich
žádá jemnocitnou péči

jak/milé je ji příliš či málo
nemálo brečí

loučím se
se všemi ranami
ať dál hnijou
ve vymletých strouhách
kde možná jednou
zarostou mechem
než je zas obnaží
panensky čistá voda
co vytéká z očí
když si připustíš
naději
protože chceš lež

loučím se s obrazy v čase
spojenými v příběh
o přáních a trestu
slintá vestu
kolosální koloběh
myšlený mozkiem
aby oddělil tebe
od tebe
aby tě zabavil
než chcípneš

loučím se s představami
s postavami štěstí
aniž by přišly
loučím se s kroky
které mě neodvedou

loučím se se sny roky –
s mrchožrouty
a nechci ani můry
aby mi lítaly nad lampičkou
když motám se smyčkou
sebe přijetí

tam vevnitř někde táhne
jak kdyby bylo dokožán

řekni že je to jenom láska
co si otevřela dveře

lži mi

loučím se i s tebou
můj malý princí
hodila jsem si mincí
a obě strany byly špatné
jak dráp se zatne
každé krásné slovo

loučím se s nimi
šmuky blízkosti
blýskavé laskavé
ať odezní
za vysokou zdí
z meziprostoru

tam patří(m)

su uhašená louč loučení
su nehašený vápno
su oslepující světlo sloučení
je mi trapno
su svinutý svít
su vtip k pláči
málo platno
svítit si na při/blížení

su tma samotna
su boží umučení
to stačí...
tady mne bota tlačí

je mi však už dobře
již se klidním a klidím
přeplul jsem moře hoře
su sežvýkán nezvykem

leč nezviklán
su zde nezazděn vzlykem
lež však v klidu
su s tebou zkázou zkázy
sežehly mne mrazy
už mne to ani nemrzí
anděl bodyguard nechť tě doprovází
tvého hlesu su
su pouštní hledač oázy
su vysoko/horský štít štítné žlázy
když tě spatřím zářím
su náprava
ať chválím či nadávám
su orální dálnice
su vyhořelá svíce
su záplava
už to nedávám
su slzavý údolí
jízlivým smíchem se zalykám
su cesta do nikam
su mnich
brečím klečím
su mlácen utrmácen
su nejmenší z nich
su robě v hrobě
su vykuk
su opět malý kluk

su radostná zpráva ostna
mám korunu ...
mám korunu z trnů
su růžový keř
su v kupě
su neprodejný
su poupě
květu svému věrný

dva chcípáci :-)
co se jim to spolu páčí
až jsou z toho oba v jináči
on jí a ona jím
já fouká tebe a ty mne
je to dojemné
jednou spolu beztak fouknou
kde louče čadí
a nikomu to nevadí
někam kde se neloučí...
kde budou jak do sebe zavinutí hadi
kde budou se jen hladit
dokud se nevyhladí a nevyhladí

VON A VONA

:-) mi poser
s tou úsečností
je to jak s věčností
z žumpy cucat hovna
a já se na tě snažím být tak hodná
páč vím že tě jinak nésu hodna...
lásko
úsečnoct do notesu k zakázaným slovům píši
kdo ho nemá
ten je v píči
a je mi to šumák!
posílám francouzák:)
na zestárlého fracka
denně musí padat
dobře mířená facka
po mlatu dá mu francka
políbí mu macka
a bude to zase
love story

micinka přece pře přeskočí
troje hory kočičí
čtvery řeky holčičí
pře/kročí rozvodněný toky
miluje ho... hotentota

na takovýho chlápka
stačí mucholapka
čičí
su šlapka
mňau...

vokaž to
dokaž to
pro/kaž to!
vyrví mi srdce z hrudi
štěstí je zlo/m
studí soud
který se ve lžích tvrdí
který se domnívá
chtěla bych být méně marnivá
řekni proč
uvnitř mne neustále
kdosi zhasíná

celým tímto domem
zůstala jsem sama
každý den přikládám do kamen
sebe a své nehořlavé drama
přízraky tu někdy vstanou
samy od sebe
zmenší zdi
až cítíš jejich hnilobu

a ze střešního krovu
spadne umrlé
vždy zabolí...
ne/zkoušej vznést námitku
ty jeden dobytku
ty vole
vzad vem veto ne?!
jde vo to
kolem prstu
směr si vochoč
votoč
copak v tobě nevtá roztoč?
noc nespánkem panko roztoč
su tvá šukar čaje

na nervy ti hraje
mariáš
kdy už se vzdáš
a uznáš
že je ti samotnému snáz
nevoní ti severní ráz
křížem rázem
drž... mlč...
i hot láska
prochází mrazem
třískne s tebou o zem
od husí kůže
ti láska nepomůže

velká tříska lásky
v oku bližní třes třísla velký
ponor v noře iluzorní
vždy je svižný svislý
vodorovně vzdorný
vzorný zrno ječný
vize provizorní

vona mu zas jednu pleskne
a von se uklidní
žijou takhle v symbióze
už pár pěkných dní
vona ho cvičí
a furt ječí
klečí brečí sténá
bílá je jak stěna
von vodmlouvá neposlouchá
láska slábne jako moucha
mezi žaluziemi
do žalu je mi
vosude
až tě tu nebude
změníš sebe i mne
su podroušená žena
pod rouchem muž
a žena vzrušena
kostka je vržena

GULVO

gulvo = vole, volátko

(Josef Ješina – Slovník Cikánský, 1889)

vole = ohryzek, struma, rozšíření jícnu

(Wiki)

ypsilon su
a vědět všechno chcu
metám kotrmelce
pozadu
do kopce
do poklopce
do krmelce
su svázaný do kozelce
su rodeo
v rodokapsu su
mám naditou kasu
a jednu kapsu vysypanou
druhou prázdnou
su surogát
kurva drát prefabrikát
su sugesce gesto
su šupito presto
květ rozkvetlý
jednou za sto let
su rozkvět

do slov a vět
vrací se zpět
su nechápající
su lpící
su lžící
kterou se nabírá
su sám

su případ
su pád pře
su restart
su otázka která je odpovědí
su kolo mlýnský dějin
předem říkám NEVÍM
předu jako kocour mikeš
předu zdivočelou abecedu
su pohádka
su peří
su tím čemu kdo věří
su pan/tem dveří
su zřením
su mezeřením
napsanému věřím
sněžím
su čadící knot svící
su mol bibli čtící
su čpící

su uroboros s bujnou kšticí
su had syčící
su podobojím
svatostánek nepohnojím
krmím se příkázáním
jako bych nejedl měsíce
su slunce
su visící Ježíš
su odluka
boží muka su
tam kde jde pře předem
su snímač i vysílač
su match
na život a na smrt
řvu jak na lesy
su matečný roztok
su pokrok
su mrd
su úzkoprsý
su to co se musí
su/i možnost mátožnosti
su bezbožnost svátosti
su totožnost
su ovoce zákazu
huš su... aeternam
mírím do jinam
oči otvírám

příkazu su černá ovce
su vyobcován z obce
nebere to konce
su otřes otřesu
su beránek z jiného okresu

su od – do
zavírám...
svůj dům
aeternum
su fluidum

*su smutná ne/přiměřeně
jak jehla vbodlá do kostní dřevě...
chybí mi tvá dlaň na hrudi...
sešly se pudy
a odešly z cesty
kde se mnou byls ty
omlouvám se za mý excesy*

ach odpusť mi ty blbý kecy
rádoby k věci
su simulantka stimulantu
držím se volantu
kola mne otočila
neznámá síla mnou smykla
bolestí jsem sykla

tečka ●

časomíra se zasekla
začátek nového cykla

su sirotek snu zříceného zření
slza mi stekla
su let zřícený do snu
su nově zrozený
vracím se zpátky
su v náručí vomeletky
su s ní spřízněný
esli se nepletu
se/žeru ji láskou
máme spolu pletky
dva siroti jdoucí si naproti
srostli spolu v jeden sirotčinec
sirný binec silný
jeden druhým nahoru a dolů
sprostě spolusrostlí
(◇)
žlázy sliny
dva sirotci a basta
a tak neni nazbyt a přichází:

Karel Kabrnoch a jeho nadbyt

SIROTI

dva sirotci s básní v srdci
potomci samoty... pomatenci
tvá horká náruč
tvůj psí kukuč
ó vzpomínko ty zarputilá
už mne nemuč
prsty na mé srsti
přání mi třeba
upřímné soustrasti
v sirotčinci hoď nám mincí

ó zklatá ty sudbo
rmutu rtů hudbo
raději opij nás
steskem opilých lyriků
nektaram lásky
vzlyků jmoucích ryků
kostko zmaru úkladně vržená

darem přesladkým
však čím jsme kým?
kostrou...
oddělení od své touhy?!
jen pramen slzí sáhodlouhý!
jak prázden je
slasti pohár sladkobolný!

dva siroti
jak jih a sever jsou si naproti
zahaleni ve věčném šeru
sází na důvěru...
ach ty sprostý úděle
táhni už do prdele
ó jak já ti na to seru!
:-)

su paní parního válce
su tvá štace
su vyložená šance
držím ti šecky vopičí palce
abys ji proměnil

pochybnost smekla
není na naději zvyklá
kámen úrazu
je předobrazem jeho výrazu
má to vyčtené vytčené
podškrtlé... dávno sečtené
krevní obraz bible
krve kýble
chrstne tichem v kostele
i po zpovědi
on otázkou je všech odpovědí

su selen
su scan
su holost stěn
su holokaust
su zákaz změn
su vyhřezlost řezů
su sed leh
vzkřísit se nech...
su kým nevím
su kolem dějin
su otočen
žádná votem

P. S.

T.

ty jenž hřímáš
ty jenž s/ní
máš
hříchy
prohýbáš se smíchy
ty který k/terá
se otvírá
ty který OM/lou
váš
jsi neo/mluvitelný
ty jenž odplouváš
ty který osnováš
náš – váš
ty neváháš
hrrr dohromady šmik zvlášť
ty rozplétáš zášť
ty hlásáš lásku
ty cesty umetáš
a cesta stále táž
jiná...

už maž!

su ustýskaná víska
su drť dřevotříska mišmaš

sic ohnu tě přes koleno
a seřezu jak poleno
odložím věčné břemeno
su vším co je mi dovoleno
akorát musí být pochváleno
boží jméno kterým vše je stvořeno

su věčně... vytahaný vemeno
ale já koza
nemohu mu přijít na jméno
su je jenom zájmeno
osobní...
mnoho osob je v ní
však neosobních
a ta pravá
malá milá nejmenší z nich
prchlivá
práchniví
sotva o tom sama ví

proto propuká tíseň mezi prsy
to proto
asi

jsi můj kolorit
můj kolovrat má nit
jediný komu se zcela dávám

důvod proč ráno vůbec vstávám
nevyspalá
přichystaná
na osamění
na všechno
co ve mně není
protože toho je víc
než je...
a sotva začne
už se schyluje
ke ztrátě...
tebe mít je
nemít tě

KREVNÍ OBRAZ ARCHIMEDOVA ZÁKONA

tělo ponořené do kapaliny
není ryba ani rak
informace ponořená do nicoty
jsi dražší než korunovační klenoty
kam v nicotě mizí pigment?
přirozenost: proděravět souvětí do jednotlivých vět
objevit nový svět
vrátit se zpět
kurva... je to lačnost
nejednoznačnost
su rád
že mohu se prodírat
k tobě

*su ti ráda škvírkou
v této době
su ti skulinkou
malinkou holčičkou
su ti travičkou
a ty býk co ji spásá
jsi má spása
jsi mou sudičkou
puntíkatou sukničkou
jsi můj soul
nazdar tečka*

*vpřed zpátečka
jsi střed
tře se skrz vrz
prosím zhasni a sni*

láska není výběr
možnost není nutnost
nebo je?
to je ta otázka
z radosti vráska

tak slepice nebo vejce?
skořápka nebo živočich?
čistota nebo hřích?
co je to čistota?
co je otázka?
nepřítomnost života?
přirozený výběr?
co je to nepřirozenost?
pud od jinud
nenarozenost

*Mlčky si tě nosím v sobě; něco jako mé druhé srdce... te-
peš... a chybíš mi – nic nového, že :-)* Ohne dich totálně sa-
motná. Dyť já nechcu žádnýho normálního s autem. Chcu
tebe na česneku! :-)

AUTOPILOT

(21. 11., Rumburk náměstí – čekání na bus...)

chtěla bych se cítit méně nesvá
když po šichtě váznu ulicemi
s prachem ve vlasech
v mizerných montérkách
a vytahané bundě po mrtvém
kolegovi s rakovinou hrtanu

jak
špinavá krysa

sama už se nepoznávám

páteř mi těžkne
základní suro/vinou
prohýbám se
Budvarem v plechovce
zbytek nákupního seznamu
městnám pod osvětlený stromek
k ostatním

možná jsem se opustila

vánoční koule
funí náměstím

zabalené
v kožíšcích z plastu
z vietnamského domu
módy

dřív než jsem se stihla potkat

až zavře masna
zbyde jen pár černých
pasažérů v kapucích
u zaniklé textilky
kde staví
autobus
a já

jestli to jsem vůbec já

někdo
autopilot
s růžovými sluchátky
s/věšenými na krku
samotná nastoupím
kam nechci
samotná vystoupím
kam nechci
mezitím se usměju
jestli se vůbec usměju

na ty známé rysy
v odrazu skleněné tabule
Tě muckám... pusinkuji...
až k naprostému vyhlazení
su ten Tvůj na česneku
zmizím Tě abys
mohla se vrátit
ztrácím Tě k nalezení
abych Tě mohl klátit
je to k zbláznění
ale muckám Tě dál
na protest vůči Tvým trampotám
šepotám ššš
i když dalekosáhle dál sám
než kam do/sáhnu
aniž se hnu
ztrácím se v bezednu

*sehnu se
su Tvá vonuce in nuce
su láskou přinucen/a
opět se nalézám*

pronikám aniž vím kam
nejsem tady sám
to nikdy
když se mne dotýkáš

pláčeš pláču pláčeme
páč pláč je sabotáž

puclíčku

doufám a přeju si

:-)

VODBOČKA

a teď zase do naha
(stě musím bo se zvenčnu)
obávala jsem se
a strach je svině
stvoří přesně to
co ho vzbouzí
čeho se obáváš
vyprázdnil mě
zahnal do úzkých
když jsi tu byl...
bylo ve mě ticho
snažila jsem se ho přehlušit
až jsem selhala
seřvala ho
za/lkala
jenže jsem opomenula zásadní věc
překopat sebe
konečně se přijmout...
mám se ráda veselá

VOTOČKA

úchvatná a bez spěchu
vyzařuješ útěchu
jeden kopanec lepší než deset psychiatrů
jsi určením úspěchu
v mnoha parametrech
převyšuješ okolí
dalekosáhlým blížencstvím
probuzenou potkat tebe
je štěstím
jsi obdařená bytostí
krásná žena
jsi obnažena
na kost
jsi ducha post
zamilovanost
k tobě
zmocňuje se mne
cítím bázeň
jsem do tebe blázen
mráкотnost
mne uchopuje
nebetyčnost lásky
k tobě mne postrkuje
hosana

*Láskuju tě, láskuju a víc a víc. Že by to fakt byla TA láska?
O který se furt žvaní? Že by...? Jsem z toho paf. Okamžitě pod'
sem, ať tě můžu vyobjímat, človíčku můj krásný. Myslím, že to
do jara bez tebe nevydržím. Myslím, že je to pěkná píčovina.
Vždyť myslím, že myslím jenom na tebe.*

JEN POČKEJ...

za chvíli se v soutěžích budou rozdávat děti
z dětských domovů
možná pak
v AZ-kvízu nebo jiné TV show přestřelce
nastane apokalypsa DVB-T(2) beden
hrdě zápasících kdo umí víc-
análů
fucktů
čísel-
z šedesátdevítky se jaktěživ nikdo nepočal
a jestli jo
bylo to slovo neartikulující
ejakulující výkřik
do prázdná hlavy

za chvíli konečně
kněží přestanou mrznout
v kostel/ech! (ta kolena!)
vystoupí ze žal/mu
sundají sutany
přestanou vyhrožovat
satany
mešními oplatky budou krmit bezdomovce
co se ke zpovědi chodí zahřát na nádraží
a víno se zpátky promění na vodu
k ranní kocovině

za chvíli se přestane volit
z-l-o-m-o-c-n-e-s-v-o-b-o-d-a
protože uvěříme sobě samotným
volební komise osiří
pandemií po/znání
a urny zbydou jen
na popel

za chvíli

FÜR DICH

načnu si ho
jak vychlazenou plechovku piva
a slíznou první výstřik svěžesti
bublínky mě šimravě provokují
ke slovům o lásce v posteli
to proto že je noc a já kočka
co se nerada choulí samotná
v představách

básníka miluju
píše daleko
v rýmech které se podobají dešti
za okny

zatímco olizuješ prst
abys obrátil další stránku
složenou ze symbolů číhosi
vnímání světa
proseknou ti duši hladkým jazykem
jako bys ho políbil
přímo do vědomí
jenže tě to táhne stejně dál
znovu a zase do sebe
jako mne k tvému nahému tělu
tisknoucímu se do mých křivek
záhybů o kterých ani nevím
že jsou tak citlivé

načnu si ho a nikdy nedopiju
vždycky mi ujede
před posledním lokem
a teprve až zapíská průvodčí
vím co všechno
mu chci tolik vykřičet

a on to ví
ale ujíždí
jako ty
když zaklapneš knihu
protože přestalo pršet

SU ANDANTE

(ich líbe fajne zmatkn :-) sémantická necesta)

„Vyrčená pravda je z ontologického hľadiska >pravdivou fikci<, pričomž etymologie slova fikce mieri k utvárení. (...) Vytváret a vyslovovat nereálne podmínky – >KDYBY Napoleon velel ve vietnamské válce< – dělá člověka člověkem. (...) Vytváření představ je sémantický pohyb.“

(G. Steiner)

su andante...

ani už se nedopočítám pokolikáté

ex expedice

su očinevidné divinace

su údivu

divím se těm očím

i všemu co do nich naskáče

na to jim však neskočím

vyplovám z vize

přece jí nenaletím

má na sobě masku a maskáče

do řeči si ji stočím

do řeky skočím

dříve než začnu už skončím

su odplaven ven

vodě uplavu

su mlčením
ach pachu... ty parchante
su andante
su vůně legitimní
vlaju
su špiritusu škarpa
su korpus havárie
su variace kalvárie

su jenom tvoje
myslela jsem
že už mi ujely všechny spoje
do ráje
ale nikdy ani nejely
až teď jeden
voňavý česnekem s medem...
to ty jsi můj eden

su pohnut/a
„jinadem indová“
su hot stud
su allium alias

Žvratná analogie obdařila slovo taký, jaký, onačí, inakší, jinší, jináč, jinde, odjinud, jinam, při/druženým významem DRUHÝ. ALIUS, latinsky UNUS = JEDEN.

su z toho jelen
su ten druhý
su alius
su selen
nejsu odtud
ani od nikud jinud
než tam kde právě jsi
chcu si s tebou vyprávět
s tebou v trávě
se kutálet
sudy válet
chcu se s tebou smát

*a já s tebou třeba jenom zůstat stát
a mlčet
nechat touhu skučet
napnout ji jak tětívu
ať promluví...
dva jedna jedna dvě
ať samota řekne jak jí je
oddělení je takové nezdravé
děravé bezhlavé
sotva jeden vstane
už je sám...*

*stulí se ke mně tvá něha
znovu objevená pěna*

*tvých rtů
laskavých a laskajících...
mám tě v srdci mám tě v plících
jsi mi tepem jsi mi dechem
vzdechem vzduchem
nejmilejším duchem
a je mi jedno jak klišoidně to zní
dyť se ustýskávám už tolik dní
su stýskavice
su bez lva lvice
su směsice
lásky a vzteku
miluju tě k breku
:-)*

necestě to nedošlo...
že je spirálou
že je o krok napřed
cesta drážky na elpíčku spí
spirituál
necesta stá a pořád dál
než nadobro odmlčí mne zlo
a necesta mě pře/jde
teď se ještě strefit do dveří
do noty své se vnořit do noci
do závitu ze dveří
hippy hippy šiřinka
svůdné důvodnosti shake

kdyby skromnost dala se jíst
a nebylo jiné krmě
kromě kdyby
kdyby chyběly chyby
kdyby střecha nad hlavou byla jen oblohou
na talíři pro všechny
kdo první postavil by si hlavu
i kdyby nastokrát nebyl v právu?!
kdyby hlad byl pouhý pocit
kdo první by procit?
kdo honil by triko setrvačnosti
kdyby všude byla jen sytost?
kdyby nebylo schizma zmar krize
co počala by si chůze fúze?
kdyby ocitlo se vše na nohou
nikdo by neztratil hlavu?
kdyby poroučel rozum člověku
nikoli naopak
kam by šel
kdyby věděl do čeho jde?
jak vedlo by se právu?
kdybych to byl věděl...
kdyby to šlo vrátit zpátky
o pár neděl
kdyby jedinec... kdyby předěl
předl a nepřel se
kdyby věděl...

kdyby věděl co podepisuje
co počal by si podpis?
kdyby existovala pouze setrvačnost
čím byla by zvláštnost?
nerozlišením?
čím byl by hell zádrhel svízel uzel
kdyby nebylo těl
která musí se vzájemně živit
citem by byl svět kouzel
kozel v petrželi
byl by za/hradníkem
kdyby nebylo bezesných nocí
z čeho by spánek pak procit?

kdyžtě...

KDYBY DĚLÁ ČLOVĚKA

KDYBY nebylo těch ochucovatel těl
co značilo by znechucení?
kdyby té modifikace mutace fikce
nebylo?!
nebylo by obrů obrazů
obrazotvornosti
ikonoklastu chlastu KDYBY
para/frází před/stavy
mýtů kolem KDYBY
kdyby nebylo
co bychom mýtili?
KDYBY ty omyly nebyly
nedošly by nám síly?
úv KDYBY se nikdy nemýlí
kdyby těch mýtů nebylo
co bychom si počali?

kdyby slunce usmažilo amoletu v letu
kdyby skála po vodě uplavala
a kdyby na psa zaštěkala svině
mohl by z nemehla být čiperný
little lívaneček beat/le
kdyby neměl den perný
tak by tak neulítl
kdyby byla Morava jako jsou Čechy

dala by huběnek za čtyry měchy
ale že je Morava malučká
ošidila loštěnická dcerečka syrečka

KDYBY takzvanosti počátku
nebyly v pořádku
kdyby nebylo počátku
kdyby to bylo odprostřed
kdyby nebylo početí
požehnáním nebe
samosebou bez sebe
(co je ti...?!)

kdyby KDYBY ne-bylo
detonací svého sebe
potencí bez postskvrny
ale co kdyby
čin byl pouze potencí
návleku slova KDYBY
kdyby to jindy bylo jindy
kdyby bylo hned

kdyby KDYBY bylo nepodmíněné
už by mne nic nebolelo?
kdybych si nenadbíhal
nebyl bych se zaběhl...
bylo nebylo

kdyby to bylo podmínkou
nebylo by pod a nad
a pud
stejně jako
nahore dole
více méně?
kdyby nebylo JAKO
ale ono je
na/hore jako dole
prestalo by mne vse bolet
no to by byl ulet
chichichi vrtochy
nemaji chyby KDYBY

kdyby toho dna nebylo
vse do jinam by se propadlo?
to sotva
tam uz to „je“ je
kdyby v dlouhem vousu sidlil um a sila
byl by kozel prorokem?

kdyby te systematiky nebylo
kam mizela by fanta/stychnost?
kam podel by se fantas a uzas?
pevna puda pod nohama?
pambu s nama...
kam zmizely by prizraky a z/matky

slova čísla znaky?
co by počalo
kdyby té algebry nebylo?
co by se stalo
kdyby deskriptivy skrytosti nebylo
abraka dobra
panoramata
ten a ta
když a kdyby
tenata
trojdílná osidla
a = b

kdyby...
nebylo větší menší
nebylo by násobků
a následků
chyby
KDYBY víceméně
regula falsi nebylo pravdou
abstrakce by se zhroutila
v tu ránu by zmizela
zcela by se celku vykroutila
kdyby to KDYBY
nebylo jen přiřazování atributů
kdyby jalové ne nebylo čisté
kdyby nebylo brut

kdyby nebylo jevové
kdyby ty kdy
byly si sebou jistý
kdyby KDYBY...
kdyby ty muffiny nebyly šiblý
kdyby cukr byl zásaditý
kdyby ocet voněl jak ambra
abraka dabra
KDYBY...

*KDYBY se z těch jejích prací, co nepotřebného, zbytečného
a hříšného v nich jest, vyníti a odměsiti mělo, že by větší díl
lidských obchodů klesnouti musel... (Komenský - Labyrint světa
a ráj srdce)*

i kdyby došla munice
adaptační mutace kdyby/se
dávají do tance
do trance a do kotle
od kostela do hřbeatova
hřbet na hřbet
povinností ohně je hořet
a světlo věčné ať mu svítí
od do?

kdyby ten život nebyl sám od sebe
kdyby to nebyl jeden trpaslík

na dvanáct sněhurek
kdyby nebyl česnek a okurek
kdyby to bylo dvanáct apoštolek
ale jedna láska
kdyby nebyl vztek
a dvanáct měsíčků
kdyby stesk v překladu ne/ztratil trať
i zavolav k sobě zpěv sýčků
za pět dvanáct
dal jim moc
na celou noc
do/pěti by ne/uměl
kdyby nebyla řeč pře
uteč!
bylo by ještě jaké ještě!?
byl by ještě milosrdenstvím skutek?
kdyby bylo nebylo?
kdyby nebylo té tajuplné
spojky podřadící
kdyby nebyl rád tak rád chaotický
kdyby lásce nerostl mustache chechotu
byl bys ještě tu?

kdyby byl za vodou... za kopečkama
kdyby nedostal kopačky
nevytekly by mu slzné váčky

kdyby byla Morava jako jsou Čechy
bylo by to muckání na věků věky
ale není... Böhmen und Mähren
na to serem
kdyby na psí hovna nebyly sáčky
skládaly by se z nich testamenty
kdyby nebylo já neexistovalo by ty
rozpadly by se in/formační bity
zdi nerozdělovaly by byty
ženy u ploten nebyly by
mrtvým masem skryty
kdyby nebylo *já jsem*
nebyl by ukřižovaný a spasen
Ježíš
jediný bohočlověk kterému věříš
nebyla by ani báseň
o kdyby
o možnosti
o člověku
o jeho bez i cennosti...
kdyby na nic nečeká
kdyby dělá člověka
složeného se snů kostí
ze lží upřímností
z dobra zlostí
kdyby tvoří
pozorovatele pozorností

kdyby do xichtu se KDYBY směje
i po těch letech co se nezná
předem ke všemu se dozná
kdyby ho láska nedohnala
kdyby ho něha neohla přes koleno
a nedala mu na holou
alou! až do aleluja
kdyby já nebylo k sobě dohnaný
bylo by to méně k posrání?
kdyby „více-méně“ nebylo k pousmání
nikdy nezapomene na ni
sekera setkání
rozděl a opanuj se
obuj papuč
rozluč se se samotou
vzpamatuj se
v květ vypuč
nyní s/loučení

kdyby toho libida nebylo
co by se nám tak ještě líbilo?
co by nás tak drasticky mlátilo
kdyby se neklátilo
k čemu by se žilo?
k čemu by to KDYBY pak bylo?!
zda by nám sluníčko ještě svítilo
kdyby to nebolelo

kdyby neexistovala lítost
existovala by milost?

su zatvrzelý
su nejtvrdší
su titan
su z toho na měkko
su ten tam
su drsný jak struhadlo
su natvrdlý kříž
su ti blíž
než si myslíš
že sníš
mě
amoletko
a
mě
si
och...
ochutnáš

kdyby nebylo plodu života
existovala by samota?
kdyby zrno nezemřelo
kdyby se náhle nebe neotevřelo
kdyby vědění nebylo děním
su konstantně extatický

su bez prodlení
su o krok napřed
mírím na střed
nemám zdání o co té necestě jde
su zde...

su moc ráda
prst se spravil
může opět fakovat KDYBY

Vlahý Orkán Něhy...

kdyby nebylo přivlastňovacích zájmen
už by to tak nebolelo?
kdyby nebylo slovo darmo
kdyby vše co máš
nebyl jsi dostal
abys tomu slovu dostál
nemáš nic co bys nedostal
nadarmo marno kdyby nebylo
co více ještě by sis přál?
kudy dál?!

kdyby se slovo se slovem netrkalo
kdyby pak nedalo se
spakovat
zašít do spacáku

zamotat do motáku
bylo by po probuzení v cajku?
kdyby vědomí JÁ
nebylo slovem JAKO

vyjdu na jevo
přijdu
prosvítím necestu...
nadávej lamentuj sacruj
než abys na mne mlčela
migni mě do čela
sakra... tak už se chruj...
láska mne češe
steskem cit teče... čéče
sociální péče su asi asymetrie
su menševik a samaritán samosebou
kdybych nebyl
tak už bych tu nebyl
kdyby ze světa zmizely
všechny poruchy
onemocněl by něčím jiným
o čem nemáme potuchy?

su mod self machen
mydli se nachem
dokud se ti ten mod nevymydlí
až narovná se vše co je ohlý

najdeme ještě něco
co ohnout bychom mohli?

snad se zase poznáme
snad snadno se shledáme
snad hýždím už bude hej...
až dokonale nám vytráví
ulehneme spolu do trávy
láska nás vyspraví
jak v legendách radostné zprávy
se vypráví...

ach jo... já su tak nečitelnej nezni/čitelně
hrká mi v bedně
su z/ne/nadání
bezedně
su pře při/rovnání
su samej hrbol výmol boule strboul
su terén suterénu
su lo-fi
su utero suverén
je mi ou hijaha hou
je mi ou/vejsk/ouzko
su dic/co mandát
odmítám strádat
a než-li padat
raději se vznáším

verše přednáším
před naší za naší
čidlo očí čichu je pro smích
мир чесночных стих
разведение fuck off...
verbeže veršů palba
už musím běžet...
su původ důvodu
su originál
dělám co mohu su
alba
su vůně která poráží vola
su hlas který volá
su vůně která k sobě tě má
su průrva ve vědomí
su i kdyby KDYBY
nebylo kladem kladky
kdyby popis nebyl tím co popisuje
kdyby psycholeptika lexika
konstrukce konkrétního kdyby
kdyby potence ne/zběhly
od slov k činům
kdyby KDYBY detonací svého sebe
sewer sewer... se seber
kdyby mapa stala se územím
JAKO že už se stalo
JAKO faktické proudění dění

kontrafaktů by nebylo
kdyby vinou nitě nebylo
že se vine
kdyby actus neprolezl skutečností skrz naskrz
bylo by to jiné?

vím, že víš, co tím myslím a jasnější otázka už být nemůže :-) je blbá a dá se okecávat všemožně, ale zůstane nezodpovězená, protože odpověď NE se přeci nedá vyslovit ani napsat, jen tušit a zahánět jak dotěrný hmyz, není vyloučeno, že KDYBYchom byli spolu, bok po boku, den za dnem, možná by se naše láska rozpadla jak talíř mrštěný proti zdi... vím, že ti je ouzko a já to tímhle asi ještě prohlubuju, promiň, já prostě nemůžu jinak, hledám si nějaký řád, něco pevného, čeho bych se mohla držet a brát to za jednu jedinou jistotu, protože nelze žít s tím, že vše okolo tebe je nejisté, vše, jak se nemám propadat, jak mám být stabilní, když vše okolo mě a se mnou je vratké, s otazníkem.?... vím, že odpověď je NE a neumím s tím naložit, neumím se s tím vyrovnat, neumím... nedaří se mi to přijmout, vím... že se milujeme; trvalo mi to, ale uvěřila jsem ti; cítím to z tebe a ty to musíš cítit ze mne, protože – je to tak a vím... že až jeden z nás umře, ten druhý bude litovat, že s ním nebyl... víc... asi to dramatizuju, asi jsem holt teď taková, asi jsem debil a furt musím hle-

dat... tebe jsem našla, přesto jsem víc sama, než kdykoliv předtím; tedy možná nejsem, protože na sebe myslíme, ale přesto cítím to tak a vím, že je to můj problém a ta otázka vyznívá čím dál tím víc debilně nevím, co jsem čekala, odpovědi ANO bych nevěřila, NE je krutý a nikdo ho slyšet nechce a to mezi tím se těžko snáší beztak... :-)
takže vlastně nic...

myslíš, že budeme někdy spolu? myslím spolu •

přece víš, že nemyslím a nevím co tím myslíš... doufám, že ano...

su tvoje rozháraná papuč
myslím jenom na tvůj kukuč
nebruč
kdyby...

kdyby sloučení mohlo být samotou...

nemůže!

a Si/on?... asi jo...

přejdi řeku bosou nohou...
to jen ty a bozi mohou
líbám tvoje pery
navždy tvoje Tery

barometr tragičnosti po kapsách nenoším
ach zášti zvlášť vlast když jde o sebetíseň...
má privátní píseň
života v pejru
vlastním duším až nevěrní...
když démoni jsou příliš dotěrní
asi se už nevrátí
toutěž trátí kudy se ztratil
snad se nikde netrápí
a vzal si ho k sobě někdo
někam kde je šťastnější život...
halt všichni odcházej ujížděj utíkaj...
za chvíli ze mě bude ultra cynik
schweine ráj
už si to vybírá svoji daň
přestávám cítit... já z ničeho jinýho nikdy nežiju...
snažím si to nepřipouštět
a být co nejvíc mimo realitu této pouště
trosky okolo nevnímat...
slova mi na to přestávaj stačit
vlastně nikdy nestačila
páč to co mám uvnitř sebe k tobě je...
nad rozměry slov
ojojoj... takovej příval citu...
pomínu se
není víc okouzlující představa
než ti ležet po boku

a klidně i tom pravým
který jinak nemám ráda...
ne ne... neopouštěj mě!
a jestli si dovolíš umřít
zatímco já budu živa
budeš mě pěkně chodit strašit každou noc
jasný?!
i kdybys měl na práci jánevímco!
miluju tě... jajne
to už ti nikdo nevodpáře
jsi můj výklad snu ze snáře...
víš?! mlčky a o samotě
jen ty a daleko tvé kotě
přede si láskou k tobě
lulá:)
tak slibuju (už po stopatnácté!)
už žádnéj úsměf
stav mysli v blbym rozpoložení...
smutek není nemoc
pocity a vostatní chamraď
jak se jich zbavit - babo rad'
pokládku
chorošku... lubošku
hluchota se ve/směs neptá
zda si naslouchá
jen na půl ucha
se chechtá

předtucha
vnímala prostor
který všemu dává být...
věru na maděru
blaho/byt
od sebe daleko
ač (niterně) blízko
v době kdy měsíc až dva žil/a
osvobozená od -falešného já-
kéž by to dokázal/a znova...

pouze v přítomnosti bych ti tu zkušenost mohla předat...

LUBOŠ VLACH

TEREZA SMETANOVÁ

obsah:

Schweine ráj /7

Von a vona /25

Gulvo /29

Siroti /34

P. S. /37

Krevní obraz Archimedova zákona /40

Autopilot /42

Vodbočka /46

Votočka /47

Jen počkej... /49

FÜR DICH /51

Su Andante /53

Kdyby dělá člověka /60

LUBOŠ VLACH & TEREZA SMETANOVÁ
SCHWEINE RÄJ

Redakčně připravili Luboš Vlach a EZT
Obálku navrhl, typograficky upravil a vysázel EZT
Vysázeno písmy Baskerville a Defender
ze Střešovické písmolijny Františka Štorma

Vydalo nakladatelství Ears&Wind Records
jako 8. svazek edice DNO

V Brně 2020

www.spodniproudy.cz
www.christiania.cz
www.drevenacikada.cz

OLD

EARS
& WIND
RECORDS